

Gjennemgaaen af de foreliggende Arbejder, saa kræver dette Tid, og de ville let forstaa, at med den Forretningsorden, vi nu engang have, og med det Dokammersystem, der bestaar hos os, maa der nødvendigvis kræves Tid, og at det ikke kan nytte at tale om korte Samlinger paa 2—3 Maaneder. Skulde dette nemlig kunne gennemføres, saa vilde det kun kunne ske paa vor Friheds Beføstning. Vi have ogsaa oplyst forskjellige Gange, — men der gives jo nok af dem, der haade mundtlig og skriftlig forbanke disse Dødsninger — at Gjennemsnittet af Tiden for de sidste Samlinger ikke er større, end det har været tidligere, og at navnlig Finantslovens Behandling hverken har taget mere Tid, end dengang det ærede Medlems Parti var væsentlig eneraaeligt paa de i Finantsudvalget og her i Salen, eller at vi overhovedet anvende vore Kræfter med mindre Anstrengelse, end man nogenstunde tidligere har gjort. Det er bevisligt, og desuagtet fremkommer man stadig med Beskyldninger mod os. Lad os nu ikke strax i Begyndelsen af Samlingen ved de to ærede Medlemmers Hjælp kaste ud i Befolkningen de Ord: Der kunne I se, nu har Folkethinget selv taget alle disse Beskyldninger for sande og vil nu gøre Alt færdigt over en lav Sko for at komme hjem saasnart som muligt. Nej, lad os ikke bilde Folk dette ind, thi de ville blive skuffede. Vi kunne ikke gøre det, vi ville ikke gøre det ligeoverfor vor Pligt mod den Gjerning, der er givet os her. Vi tale vel her indbyrdes til os selv, men vi tør dog ogsaa haabe, at vi tale ud til det hele Folk. Rigsdagens ærede Formænd have foretaget en Foranstaltning, som jeg tror at Alle, hvad Kaste de saa end høre til, maa yde deres Anerkjendelse og betragte som en heldig Foranstaltning, nemlig at man har nedsat i en væsentlig Grad Prisen paa vore Forhandlinger paa Tryk, paa Rigsdagstidenden. Dersom der er god Villie hos Folk til at følge vore Forhandlinger, turde vi vente, at vore Forhandlinger fandtes i enhver af Landets forskjellige Kommuner, eller at i det Mindste et Medlem i samme vilde meddele de væsentlige Punkter af vore Forhandlinger, saaledes at Folk, der ikke havde Tid eller Gyne til selv at læse

dem, kunde blive satte istand til at sætte sig ind i Sagerne og altsaa ved denne Foranstaltning blive oplyste om Sagernes Forhandling og de forskjellige Medlemmers Stilling til dem. Lad os derfor haabe, at Folket vil komme til at indse, at de er fetslagtige og urigtige og udgaa ikke fra frihedsvenlige Hensyn Beskyldningerne imod os, naar de sige, at vi trække Tiden i Langdrag. Lad os gøre opmærksom paa, at det er langt sandsynligere, at denne Samling, da saamange Arbejder ligge for, snarere vil medtage en længere end en kortere Tid mod tidligere. Jeg tror, at dette Hensyn vil i alt Fald komme Sandheden nærmere end den Fremstilling, der er fremsat af ærede Medlemmer. Det skulde være Meningen, som det blev fremsat her igaar, at det Vigtigste ved Finantslovens Behandling var egentlig Behandlingsmaaden og ikke Sagernes Realitet. Dette er en ganske ny Opdagelse. Jeg ser paa Finantsloven med andre Øine. Finantsloven indeholder Tal, der tale til os om vort Fædrelands Stilling, om Samfundsforholdenes Ordning, om Administrationens Virksomhed og den Mand, hvort den virker. Og Tallene opfordre os til at udtale os om disse forskellige Spørgsmaal. Jeg ser ikke, at der gives nogen Leilighed, der indeholder en Hundrede saamegen Anledning som netop Finantsloven til at udtale sig om de Erfaringer, der ere gjorte med Hensyn til Administrationen, til at udtale sig ligeoverfor Regjeringen og ligeoverfor det andet Thing. Jeg har troet, at man skulde benytte det i en langt rigeligere Grad, end det lod til igaar at være Tilfældet, og jeg er enig med en æret Taler, der har udtalt Duffet om, at dette vilde ske. Jeg har altid i de Aar, jeg har været Medlem af Finantsudvalget, glædet mig, naar der ved Finantslovens første Behandling er blevet givet Antydninger om forskellige Punkter af det Omraade, man skulde se paa, for at komme under Veir med, hvad der var Opgaven for os. Noogle Dages Anvendelse paa Finantslovens første Behandling turde derfor efter min Opfattelse være overordentlig vel anvendt, naar Finantsloven ses paa med disse Øine. Hvad var naturligere, end at, naar man kommer til